

1. יצחק שבתאי (ת.ז. 046345450)

2. אלינור שבתאי (ת.ז. 044761575)

שכתובתם מרח' דובנוב 5 רחובות

שניהם ע"י ב"כ עו"ד רונן עדיני ועו"ד יעקב כהן

מרחוב היצירה 3, בית ש.א.פ. רמת גן, 52521

טל: 03-6139696, פקס: 03-6139697

המבקשים

- נגד -

1. פמה חברה להשקעות ונכסים בע"מ (ח.צ. – 52-0024910)

מרח' הנחושת 6, תל אביב

2. מקסאל השקעות בע"מ

שכתובתה לצורך המצאת כתבי בי דין היא - רח' מזא"ה 58, תל-אביב

או – ת.ד. 20519 תל אביב 61204

3. הר מלך אינווסטמנט קורפ.

שכתובתה לצורך המצאת כתבי בי דין היא - ת.ד. 20519

תל אביב 61204 (אצל מקסאל – לידי מר יעקב ונגרובסקי)

המשיבות

מהות התביעה: כספית והצהרתית.

סכום התביעה האישית של המבקשים: 25,525.5 ש"ח.

סכום התביעה הייצוגית המשוער: 16,774,588 ש"ח.

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

- (1) לאשר את התובענה בתיק זה (להלן: "התובענה הייצוגית") כתובענה ייצוגית בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
- (2) להגדיר, בהתאם למפורט בבקשה זו, ובהתאם לסעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, את הקבוצה התובעת, בשמה מוגשת התובענה הייצוגית נשוא בקשה זו (להלן: "הקבוצה" ו/או "הקבוצה הייצוגית").
- (3) לקבוע כי התובענה הייצוגית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, וכי יש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה זו לטובת הקבוצה, בהתאם לסעיף 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות.
- (4) לקבוע כי המבקשים ובאי כוחו הינם מייצגים ראויים של הקבוצה, וכי יש באפשרותם להביא למיצוי האינטרסים של הקבוצה.
- (5) לקבוע כי התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בין הצדדים.
- (6) לחייב את המשיבות לפצות את חברי הקבוצה בהתאם לסמכותו של בית המשפט הנכבד לפי סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות.
- (7) ליתן הוראות בדבר פרסום מודעות בעיתונות לעניין אישור התובענה הייצוגית.
- (8) ליתן הוראות בדבר גילוי מסמכים, הגשת כתבי טענות וכל עניין אחר הנדרש לשם המשך בירור התובענה כתובענה ייצוגית.
- (9) לחייב את המשיבות לשלם למבקשים הוצאות משפט בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד בצרוף מע"מ כדין.
- (10) ליתן כל הוראה אחרת או נוספת לפי שיקול דעתו.

יצוין כי כל ההדגשות בבקשה זו, אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

1. תמצית הבקשה

- 1.1 עניינה של בקשה זו בהצעת רכש שהציעו המשיבות 2-3 (אשר יכוננו בצוותא להלן: "המשיבות" או "המציעות"), שהינן בעלות השליטה בחברה, המשיבה 1 (להלן: "החברה"), בחודש דצמבר 2009 (להלן: "הצעת הרכש").
- 1.2 פרטי הצעת הרכש יפורטו להלן בהרחבה בהמשך בקשה זו, אך בתמצית ייאמר כי הצעת הרכש הינו הליך במסגרתו מציעים בעלי השליטה בחברה בורסאית לציבור בעלי מניות המיעוט בחברה, לרכוש את מניותיהם (של המיעוט) בחברה, בתנאים הנקובים בהצעת הרכש.
- 1.3 המבקשים יטענו בבקשה זו לאישור התובענה הייצוגית (להלן: "הבקשה" או - "בקשת האישור") כי הצעת הרכש שלפנינו הינה מקפחת ופוגעת בזכויות ציבור המשקיעים, בעלי מניות המיעוט בחברה, הם הניצעים, וזאת - מאחר והמחיר המוצע בהצעת הרכש לרכישת מניות המיעוט, הינו נמוך מה"שווי ההוגן" של מניות אלו ושל החברה כהגדרתו בסעיף 338 לחוק החברות התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות")

- 1.4 לבקשת אישור זו, מצורפת - כחלק בלתי נפרד ממנה – חוות דעת של מומחה כלכלי, מר עודד מליק, שהינו מומחה כלכלי עתיר ניסיון (להלן: "המומחה" ו- חוות דעת המומחה" בהתאמה), המצורפת כנספח ה' לבקשה.
- 1.5 בחוות הדעת מפרט ומנמק המומחה בצורה בהירה מדוע המחיר שהוצע למניות החברה שבידי הציבור, על ידי המציעות בהצעת הרכש, הינו נמוך מהשווי האמיתי של מניות אלו, קרי- נמוך מ"השווי ההוגן" שלהן.
- 1.6 בנוסף, וכנובע מכך, טוענים המבקשים כי הצעת הרכש בוצעה בחוסר תום לב, בחוסר הגינות ותוך הטעיית ציבור הניצעים ומניעת מידע מהותי ממנו.
- 1.7 המבקשים עותרים, בהתאם לסעי' 338 לחוק החברות, כי בקשה זו והתובענה בתיק זה, יתנהלו ויוכרו על ידי ביהמ"ש הנכבד כתובענה ייצוגית, מהנימוקים שיפורטו להלן.
- 1.8 המבקשים יטענו כי כל הניצעים בהצעת הרכש הינם חברי הקבוצה הייצוגית, אשר נפגעו כולם כאחד, מהיותה מקפחת ובשווי נמוך מהשווי ההוגן של המניות.

2. הצדדים

- 2.1 המבקשים הינם בני זוג, אזרחי ותושבי ישראל, אשר רכשו והחזיקו ביחד, עובר להצעת הרכש, סך כולל של 1,001 מניות החברה כדלקמן:
- סך של 500 מניות נרכשו ביום 21.3.07 במסגרת חשבון שמספרו 759506 בבית ההשקעות כלל-בטוחה ניהול והשקעות.
 - סך של 501 מניות נרכשו ביום 20.3.08 במסגרת חשבון שמספרו 759525 בבית ההשקעות כלל-בטוחה ניהול והשקעות.
- לבקשה זו מצורפים העתקים מתדפיסים המאשרים את רכישת המניות ע"י המבקשים, מסומנים נספחים א' 2-1.
- 2.2 בהיותם של המבקשים בעלי מניות מהציבור בחברה, הם היו ניצעים בהצעת הרכש ששוא תובענה זו. המבקשים לא נענו להצעת הרכש, ואף על פי כן, ובהתאם להוראות הדין, נרכשו מניותיהם ברכישה כפויה על ידי המציעות. הרכישה הכפויה והצעת הרכש הן אשר עומדות במוקד התובענה בתיק זה, כפי שיפורט להלן.
- 2.3 החברה היתה - עד להשלמת ביצוע הצעת הרכש - חברה ציבורית אשר מניותיה נסחרו בבורסה לניירות-ערך בתל אביב (להלן: "הבורסה"), וזאת עד ליום 30.12.09 מועד בו הפכה החברה, לאחר השלמת הצעת הרכש, לחברה פרטית, ואזי - נמחקו מניותיה מהמסחר בבורסה.
- 2.4 על פי נתוני החברה באתר הבורסה, הון המניות המונפק והנפרע של החברה היה – 3,990,028 מניות רגילות.
- 2.5 המציעות, הינן כאמור בעלות השליטה בחברה, כדלקמן:

- 2.5.1 על פי האמור בהצעת הרכש (נספח ב' להלן) המשיבה ² הינה והיתה – נכון למועד הצעת הרכש - בעלת השליטה בחברה² ובידה – ערב הצעת הרכש – היו 2,590,058 מניות החברה, שהיוו כ- **64.91% מהון המניות של החברה**.
- 2.5.2 המשיבה 3 הינה והיתה - נכון למועד הצעת הרכש - בעלת מניות בחברה ובידיה - ערב הצעת הרכש - היו 742,143 מניות החברה שהיוו **18.6% מהון המניות של החברה**³.
- 2.5.3 **עולה, אם כן, כי בסך הכל החזיקו שתי המציעות בכ- 83.51% מהון המניות של החברה** (פירוט לענין אחזקות המציעות במניות החברה מצוי בהצעת הרכש, **נספח ב'** להלן).
- 2.5.4 נובע מכך כי ציבור בעלי המניות מהציבור בחברה, הם הניצעים בהצעת הרכש, החזיקו בכ- **16.49%** ממניות החברה.
- 2.5.5 כפי שצוין במסמכי הצעת הרכש, המציעות התקשרו ביניהן בהסכם הצבעה לפיו, התחייבה משיבה 3 להצביע באסיפות הכלליות של החברה בהתאם להצבעתה של משיבה 2 (ראה סעי' 3 למפרט הצעת הרכש, **נספח ב'** להלן). משמע, שתי המציעות מתואמות ביניהן ומשתפות פעולה באורח מלא, ועל כן יש לראותן, למעשה, כגורם אחד.

3. הצעת הרכש

- 3.1 בחודש נובמבר 2009, כחודש לפני פרסום הצעת הרכש נשוא תובענה זו וכהגדרתה בסעיף 1.1 לעיל, הציעו המציעות הצעת רכש קודמת למניות החברה (להלן: **"הצעת הרכש הראשונה"**). הצעה זו שהייתה לרכישת מניות החברה שבידי הציבור במחיר של **22 ש"ח** למניה (קרי – 4 ש"ח פחות ממחיר הצעת הרכש נשוא תובענה זו), **נדחתה על ידי ציבור, ובוטלה**.
- 3.2 דומה כי התנהלותן זו של המציעות, קרי פנייה בהצעת רכש לציבור הניצעים במחיר נמוך (22 ש"ח למניה) וכחודש לאחר מכן פנייה נוספת לציבור הניצעים במחיר גבוה יותר (26 ש"ח למניה) לוקה בחוסר תום לב ברור וגלוי על פניו.
- 3.3 במקרה דנן החברה, המשיבה 1, הינה חברה ציבורית, משמע - חלק ממניותיה מוחזקות בידי הציבור, באופן שהמשיבות 2 ו-3, בעלות השליטה בחברה, הינן למעשה שותפות של הציבור, המחזיק ביתר מניות החברה.
- 3.4 ברי כי עת עסקינן בשותפים, הרי שדרישת תום הלב הנדרשת בהתנהלות של שותף אחד כלפי רעהו, הינה מוגברת, בשונה מהתנהלות אל מול אדם אשר אינו מוגדר כשותף. דרישת תום הלב מתגברת שבעתיים עת מדובר ברכישה **כפויה** של מניות המיעוט בחברה.

¹ בהתאם לנתונים באתר הבורסה, חברה זו הינה בבעלות ובשליטת מר זליג ונגרובסקי (90%) ורעייתו (10%).

² כהגדרת מונח זה בחוק ניירות ערך תשנ"ח-1968 (להלן: **"חוק ניירות-ערך"**)

³ יצוין כי חברה זו, על פי הדיווחים באתר הבורסה מאוגדת על פי דיני מדינת פנמה ומצויה בבעלות ובשליטת מר מרטין ונגרובסקי, שהינו אחיו של מר זליג ונגרובסקי, בעל השליטה בחברה.

3.5 העובדה כי המציעות פנו לציבור בהצעת הרכש נשוא תובענה זו, לאחר שהצעת הרכש הראשונה נכשלה, מעידה על כך כי גם המציעות עצמן, בעת שהציעו לציבור הניצעים לרכוש את מניותיהם בתנאי הצעת הרכש הראשונה, במחיר נמוך, ידעו היטב כי המחיר אשר הוצע על ידן **בהצעת הרכש הראשונה, ולאחר מכן - גם בהצעת הרכש**, לא היה מחיר "הוגן", או כזה התואם את שוויה האמיתי של החברה.

3.6 ואכן לאחר כשלון הצעת הרכש הראשונה, הציעו המציעות ביום 6.12.09 את הצעת הרכש כהגדרתה לעיל, היא ההצעה נושא תובענה זו.

3.7 הצעה זו פורסמה על ידי החברה באתר הבורסה, ועיקריה היו כדלהלן:

3.7.1 הצעת הרכש הופנתה לכל בעלי המניות בחברה שאינם המציעות עצמן, קרי- לציבור בעלי מניות המיעוט החברה, שבידיהם היו 657,827 מניות רגילות של החברה שהיוו כ- 16.49% מהון המניות של החברה. מניות אלו יכוננו להלן למען הנוחות: "מניות המיעוט".

3.7.2 הצעת הרכש היתה לרכישת מניות החברה שבידי הציבור על ידי המציעות, במחיר של 26 ש"ח לכל מניה (להלן: "**מחיר הצעת הרכש**"). ראה סעי' 1 להצעת הרכש, נספח ב' להלן.

לבקשה זו מצורף העתק ממפרט הצעת הרכש, מסומן **נספח ב'**.

3.8 הצעת הרכש פורסמה כאמור ביום 6.12.09 ומועד הקיבול האחרון לה היה יום 23.12.09 בשעה 14:00.

3.9 כאמור במפרט הצעת הרכש (שם בסעי' 18) הותנתה הצעת הרכש בשיעור היענות מזערי **כך שלפחות 458,326 מניות של החברה, המהוות כ-11.48% מהון המניות של החברה, ייענו להצעה, דבר אשר יקנה למציעות 95% לפחות מהון המניות המונפק של החברה.** שכן, במקרה כזה שבו נותר מיעוט הקטן מ-5%, הרי בהתאם להוראת סעי' 337 לחוק החברות היו רשאיות המציעות לרכוש את יתרת המניות שנותרו בידי הציבור, אשר לא נענה להצעה, ולרכוש מניות אלו **ברכישה כפויה.**

3.10 על פי דיווח מיידי של החברה מיום 23.12.09, נענו להצעת הרכש בעלי 516,337.19 **מניות המהוות כ- 12.94% מהון המניות המונפק והנפרע של החברה.** משמע – להצעה לא נענו – 140.830.81 מניות, אשר היוו פחות מ- 5% מהון המניות של החברה. משמע, הצעת הרכש התקבלה, ונפתחה הדרך לביצוע הרכישה הכפויה.

לבקשה זו מצורף העתק מהדיווח המיידי האמור, מסומן **נספח ג'**.

3.11 **ואמנם: ביום 29.12.09 נרכשו, ברכישה כפויה, מניותיהם של יתרת בעלי המניות שלא נענו להצעה (ביניהם המבקשים), שהיו – 140,830.81 מניות, ומניותיהם נמכרו בכפיה למציעות, במחיר הצעת הרכש, קרי – 26 ש"ח למניה (להלן: "הרכישה הכפויה").**

לבקשה זו מצורף העתק מדיווח של החברה למסלקת הבורסה בדבר השלמת הצעת הרכש והמכירה הכפויה, מסומן **נספח ד'1.**

3.12 לאחר השלמת הרכישה הכפויה ביום 29.12.09 נמחקו מניות החברה מהבורסה, וחדלו להיסחר בה והחברה הפכה למעשה לחברה פרטית.
לבקשה זו מצורף העתק מדיווח מידי של החברה מיום 30.12.09, המדווח על השלמת מהלך הפיכתה של החברה מחברה ציבורית-בורסאית לחברה פרטית, מסומן **נספח**

ד'2.

3.13 בשים לב לכל האמור לעיל, וכמפורט בבקשה זו, יטענו המבקשים כי הצעת הרכש הוצעה לציבור הניצעים, הם חברי הקבוצה הייצוגית, במחיר הנמוך במידה ניכרת מהשווי האמיתי ו-ה"הוגן" של המניות, ועל כן – **מדובר במחיר הפוגע והמקפח את זכויות הניצעים, הם המיעוט בחברה.**

3.14 מימד הקיפוח מתעצם שבעתיים, לנוכח היותה של הרכישה, ככזו שבוצעה בכפייה כלפי המבקשים ויתר חברי הקבוצה, שלא נענו להצעה.

3.15 אך יותר מכך, המבקשים יטענו כי קופחו זכויותיהם של חברי הקבוצה (גם אלה שנענו להצעה), שכן ההיענות נבעה מנחיתות אינפורמטיבית מובהקת ומהעדר מידע מהותי בידי חברי הקבוצה, באשר לשווי הנכון והאמיתי של החברה, וכנובע מכך - של המניות.

3.16 במסגרת הצעת הרכש נשוא תובענה זו, לא טרחו המציעות לציין כבר בראשה של הצעה זו, כי **ההון העצמי המיוחס לכל מניה הינו בשווי של כ-46.64 ש"ח**, קרי גבוה באופן משמעותי מהמחיר המוצע לציבור הניצעים. עובדה זו יש בה, כמובן, כדי להשפיע על החלטתו של כל ניצע האם להיענות להצעת הרכש, אם לאו. **המציעות מצאו לנכון לציין עובדה מהותית זו רק בעמ' 6 להצעת הרכש (!), ולא למשל על כריכת ההצעה ו/או בעמוד הפותח שלה**, דבר המעיד גם הוא על חוסר תום הלב בהתנהלותן של המציעות.

3.17 בנוסף יצוין כי לא בכדי כל המועדים הנוגעים להצעת הרכש תוכננו בכוונת-מכוון לקראת סיומה של שנת 2009: קרי -מועד הצעת הרכש נקבע ליום 6.12.09, המועד האחרון לקיבולה - 23.12.09 והמועד בו בוצעה הרכישה הכפויה היה יום 29.12.09, באופן שכל ההצעה (לרבות הרכישה הכפויה) תוכננו להתבצע עוד במהלך שנת 2009.

3.18 ברור כי התנהלות זו של המציעות הינה **מכוונת**, על מנת שלא תאלץ החברה להגיש את הדו"חות הכספיים והדו"ח התקופתי הנדרשים ממנה כל עוד היא נותרת חברה ציבורית ובורסאית. במילים אחרות, המציעות תכננו היטב את ביצוע הצעת הרכש, אגב השארת ציבור הניצעים בעלטה באשר להיקף ושווי מכלול עסקי החברה.

3.19 כך, עם השלמת הרכישה הכפויה בימים האחרונים ממש של שנת 2009, יכלו המציעות למלט עצמן מחובת הדיווח לציבור, באופן המונע מאותו ציבור לקבל מידע עדכני, מלא ומפורט באשר לעסקי החברה, החברות המוחזקות על ידה, נכסיהן ולמעשה - שוויה האמיתי והמלא של החברה.

3.20 התנהלות זו אף היא מעידה על חוסר תום ליבן של המציעות, ומנגד – מעידה היא עד כמה חמורה הנחיתות האינפורמטיבית של הניצעים (בעלי מניות המיעוט); שכן יכול ובידי המציעות יש או היה מידע, אשר אם וככל שלא הייתה מתבצעת הצעת הרכש

בשנת 2009, היה עליהן לגלותו במסגרת הדו"חות השנתיים, מידע אשר יכול והיה בו כדי להשפיע על החלטת הניצעים האם להיענות להצעת הרכש.

4.

פירוט עילות התביעה הייצוגית

4.1 הצעת רכש הוצעה בשווי שאינו ה"שווי ההוגן" של המניות, קרי במחיר המקפח

את זכויות הניצעים, חברי הקבוצה

4.1.1 המבקשים יטענו כי הצעת הרכש (כמו גם – הרכישה הכפויה שנבעה ממנה, כאמור) הוצעה ובוצעה במחיר הנמוך מהשווי ההוגן של מניות החברה, וזאת לפי כל מבחן מקובל בענין זה, וכפי שמפורט בחוות דעת המומחה (נספח ה' להלן).

4.1.2 המחיר הנמוך שנקב למניות החברה בהצעת הרכש, קיפח את זכויות המבקשים ויתר חברי הקבוצה הייצוגית, ואפשר למציעות, בעלות השליטה בחברה, לרכוש את מניות המיעוט במחיר נמוך ובלתי הוגן.

4.1.3 כפי שצוין לעיל ויפורט גם בסעיף 4.4 לבקשה זו להלן, היענות ציבור הניצעים להצעת הרכש נבעה, במידה רבה, מהעדד מידע מלא ומפורט בידי אותו ציבור, בין אם הדבר נובע בשל הסתרת המידע על ידי המציעות, או מי מהן, ובין אם הדבר נובע מהנחיתות האינפורמטיבית, הטבועה והטבעית, בה מצויים המשקיעים מהציבור בחברה הבורסאית.

4.1.4 יצוין כי המחיר שנקב בהצעת הרכש התבסס על שער מניית החברה בבורסה, עם תוספת קטנה: שער המניה ביום 3.12.09, בסמוך לפני פרסום ההצעה, עמד על 22.09 ש"ח למניה, והמחיר בהצעת הרכש עמד על 26 ש"ח למניה.

4.1.5 ואולם, המבקשים יטענו כי תוספת צנועה זו של 4 ש"ח למניה, הינה אכן צנועה, קרי – היא נמוכה מאוד, שלא לומר – מגוחכת ממש, באשר אין המחיר שנקב בהצעה (26 ש"ח למניה) מייצג נכונה את שווי האמיתי של המניות, או את שווי האמיתי של החברה.

4.1.6 המבקשים יטענו כי מחיר זה של 26 ש"ח למניה, הינו מחיר המתעלם – ולא במקרה – ממכלול נכסי החברה, עסקיה המקיפים, אחזקותיה בחברות בנות או קשורות, היקף פעילותה הכלכלית של החברה, המוניטין, הכנסותיה העתידיות, ועוד.

4.2 חוות דעת המומחה – מהו ה"שווי ההוגן" של המניות

4.2.1 בטרם הגישו תובענה זו, הזמינו המבקשים חוות דעת מאיש מקצוע בעל ניסיון ומומחיות בתחום הייעוץ הכלכלי והערכות השווי, הוא המומחה כהגדרתו לעיל. זאת, על מנת שיאשר בפני המבקשים כי אכן תחושתם הבלתי מקצועית, ולפיה – הצעת הרכש הינה מקפחת, אכן נכונה.

4.2.2 ואמנם, המומחה, בחוות דעתו המצורפת להלן, מאשר "תחושה" זו ומעניק לה את המסד המקצועי והכלכלי, שעל בסיסה ומכוחה, הוגשה התובענה דנן.

לבקשה זו מצורף העתק מחוות דעת המומחה, מסומן **נספח ה'**.

4.2.3 כמפורט בחוות דעת המומחה, החברה הינה חברת השקעות העוסקת בתחומי פעילות מגוונים, חלקם באמצעות חברות בנות וקשורות, וחלקם במישרין ע"י החברה עצמה.

כאמור בחוות הדעת (שם, בסעיף 4.1) ניתן לחלק את פעילות החברה על פי ענפי העיסוק, אשר יפורטו להלן:

1. **שירותים פיננסיים וביטוח** - החברה עוסקת, בין היתר, בתחום המימון וביטוח של כלי רכב לגופים עסקיים ופרטיים. הפעילות בתחום זה נעשית באמצעות פמה ליסינג בע"מ, פמה מימון בע"מ, פמה אשראי לרכב בע"מ ופמה סוכנויות בע"מ. פמה ליסינג היא חברה בבעלות ובשליטה של החברה בשיעור 57%. פמה ליסינג, ישירות ובאמצעות חברות בת, עוסקת במימון של כלי רכב לפרטיים ולעסקים, כאשר עיקר עיסוקה מתן הלוואות לרכישת כלי רכב, מוניות ורישיונות למוניות.

2. **תעשייה- החברה עוסקת ביצור ושיווק של מגוון מוצרים בתחומי פעילות שונים הכוללים, בין השאר, דיור ישיר, הפקת נתונים ומגוון מסמכים, לוחות ואריזות מקרטון גלי. פעילות זו מבוצעת ע"י אורדע פרינט תעשיות בע"מ (להלן: "אורדע").**

אורדע הינה חברה ציבורית אשר כ-47% ממניותיה מוחזקות ע"י החברה, וכ-35% על ידי בעלי השליטה בחברה. קיים הסכם הצבעה משותפת בין בעלי השליטה המאפשר את איחוד מאזני אורדע במאזן המאוחד של החברה.

אורדע עוסקת בשני תחומי פעילות:

א. הפקת נתונים והודעות תשלום מגנטיות, שיקים, עיטוף ודיור ישיר והדפסה (באמצעות חב' נייר רציף מפעלי הדפסה בע"מ).

ב. יצור ושיווק של לוחות, תיבות ואריזות מקרטון גלי לתעשייה ולצרכי אחסון אחרים.

המומחה מציין כי בתחומי הפקת הנתונים, דיור ישיר, מיגנוט מסמכים והדפסת נייר רציף אורדע הינה מן המובילות בענף ובין לקוחותיה העיקריים גורמים מוסדיים וממשלתיים שונים, בנקים מסחריים ומוסדות כספיים חברות תקשורת ואחרים.

3. **נדל"ן מניב- החברה עוסקת בייזום, הקמה והשכרה של נכסי מקרקעין. הפעילות בתחום זה מבוצעת על ידי מעונות ב.פ.מ. בע"מ.**

(להלן: "מעונות"), פמה בניה וייזום בע"מ (להלן: "פמה בניה") ופמה נכסים (1987) בע"מ (להלן: "פמה נכסים").

בנוסף לפעילותה כחברת אחזקות, פועלת החברה במישרין ובאמצעות חברות בת תחום הנדל"ן המניב. לחברה במאוחד נכסים להשכרה בשטח כולל של כ-64 אלף מ"ר, חלקם בשיתוף עם גורמים אחרים.

4. **השקעה בבניה למגורים** - החברה מבצעת השקעות מימוניות בעסקי בניה למגורים – מימון 70% מההון העצמי הנדרש להקמת פרויקטי מגורים והשקעה ברכישת קרקע בצורך בשיתוף עם חברת בניה להקמת יחידות דיור.

החברה משקיעה בשיתוף עם חברת לוינשטין בשני פרויקטים של בנייה למגורים כדלהלן:

א. השקעה ב-70% מההון העצמי הנדרש ע"י הבנק המלווה להקמת 206 יח"ד במודיעין, בתמורה לריבית והשתתפות ברווחים;

ב. השקעה ב-70% מההון העצמי הנדרש ע"י הבנק המלווה כולל רכישת 50% מהקרקע, להקמת 128 יח"ד בצורך, בתמורה לריבית והשתתפות ברווחים.

חברת פמה בנייה, בנוסף לפעילותה כחברת נדל"ן מניב, השקיעה בשיתוף עם חברת לוונשטיין במימון 70% מההון העצמי הנדרש להקמת 126 יח"ד במודיעין, בתמורה לריבית והשתתפות ברווחים. נכון ל-30/9/09 נמכרו כ-96% מהיחידות בפרויקט זה.

לבקשה זו מצורף העתק דו"ח הדירקטוריון על מצב ענייני החברה מיום 30.09.09, מסומן **נספח ו'**.

4.2.4 שווי המניות לפי הערכת השווי שביצע המומחה (ואשר התבססה על שיטת היוון תזרים המזומנים, DCF, ראה להלן בסעי' 4.3) **הינו 51.5 ש"ח למניה**, בהתבסס על הערכת שווי לחברה של 205.6 מליון ש"ח, כמפורט בסעי' 3.5 לחוות הדעת, נספח ה' לעיל (להרחבה לענין שיטת ה- DCF ראה בסעי' 4.3 להלן). זאת, בהשוואה למחיר המניות בהצעת הרכש, שהינו כאמור – 26 ש"ח. **משמע ההפרש בין מחיר הצעת הרכש לבין השווי ההוגן הינו – 25.5 ש"ח לכל מניה, או כ- 16.8 מליון ש"ח עבור כל הקבוצה (כהגדרת הקבוצה בסעי' 5 להלן).**

4.2.5 יתרה מזאת, על פי חוות דעת המומחה, שווי המניות גם לפי ההון העצמי של החברה, הינו גבוה משמעותית משווי המניות כמוצע בהצעת הרכש: שווי המניות לפי ההון העצמי עומד על **48 ש"ח למניה** (ונתון זה דומה לאמור בהצעת הרכש עצמה, לעניין ההון העצמי (46.6 ש"ח למניה) ראה שם בסעי' 14, בנספח ב'). זאת, בהשוואה למחיר המניות בהצעת הרכש, שהינו כאמור – 26

ש"ח. משמע ההפרש בין מחיר הצעת הרכש לבין השווי ההוגן לפי ההון העצמי של החברה, הינו – 22 ש"ח לכל מניה, או כ- 14.5 מליון ש"ח עבור כל הקבוצה (כהגדרת הקבוצה בסעי' 5 להלן).

4.2.6 בנוסף לשתי שיטות אלו, העריך המומחה את שווייה של החברה גם באמצעות הערכות נפרדות של החזקותיה. על פי שיטה זו בודד המומחה את החזקות העיקריות של החברה והעריך את שוויין הכלכלי בנפרד, כך שלמעשה שווייה של החברה הינו סכום השווי המצרפי של החזקותיה ובתוספת הפחתה של זרמי מזומנים שאינם מיוחסים להחזקות. גם לפי שיטה זו שווייה של המניה (52.1 ש"ח למניה) הינו גבוה באופן משמעותי מהמחיר אשר הוצע לחברי הקבוצה בהצעת הרכש (26 ש"ח למניה). משמע ההפרש על פי שיטה זו בין מחיר הצעת הרכש לבין השווי ההוגן, הינו 26.1 ש"ח לכל מניה, או כ-17.1 מיליון ש"ח עבור כל הקבוצה (כהגדרת הקבוצה בסעי' 5 להלן).

4.2.7 יצוין כי המומחה נתן דעתו, לכך שמניות החברה, הינן בעלות סחירות נמוכה, ועל כן שווי החברה נמוך יחסית מהשווי שניתן לה, אילו הייתה למניות החברה סחירות רגילה (ראה סעיף 7.2 לחוות דעת המומחה).

4.3 הלכת פסק דין עצמון נ' בנק הפועלים

4.3.1 ביום 28.12.09 ניתן על ידי בית המשפט העליון פסק דין מנחה בסוגיית ה"שווי ההוגן", במסגרת ע"א 10406/06 דן עצמון נגד בנק הפועלים בע"מ ואח' (פורסם בנבו), (להלן: "הלכת עצמון").

4.3.2 הלכת עצמון קובעת, בצורה ברורה ולאחר ניתוח העמדות השונות (והסותרות) שהובעו בעבר בסוגיה זו על ידי שופטים שונים בבתי המשפט המחוזיים, כי השיטה הנכונה והראויה להערכת שוויין של מניות, במסגרת 'סעד ההערכה', לפי סעיף 338 לחוק החברות, הינה שיטת "היוון תזרים המזומנים", המכונה בלעז - DCF (להלן: "שיטת DCF").

4.3.3 לאחר שערך דיון מעמיק בכל היבטי הסוגיה של ה"שווי ההוגן", פסק בית המשפט העליון בפרשת עצמון כי שיטת ה-DCF היא השיטה הראויה והנכונה לביצוע הערכת שווי חברות בהתאם למונח "שווי הוגן" הקבוע בסעיף 338 לחוק החברות:

"אני סבור, כי שיטת DCF היא השיטה שיש לנקוט בה, באופן עקרוני, להערכת שווי מניות במסגרת סעד ההערכה. לאור תכליותיו של סעד הערכה ככלי להגנת המיעוט, ובשל מגבלותיהן של השיטות האחרות, שיטה זו נראית לי מתאימה ביותר.

מעבר לכך, דומה כי שיטת DCF היא ברירת המחדל שבחר בה מתקין התקנות כאשר מתעורר הצורך בהערכת חברה לקראת רכישה. כאמור, המציע בהצעת רכש אינו מחויב לצרף למפרט ההצעה הערכת שווי של חברת המטרה (תקנה 16 א לתקנות הצעת הרכש) אולם, אם הוא בוחר לעשות כן תיערך הערכת השווי לפי תקנה 8 ב לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים), התש"ל-1970, בשינויים המחויבים. תקנה 8 ב(ד) לתקנות האמורות, המפנה לתוספת השלישית, קובעת כי הערכת שווי המצורפת לדוח התקופתי תכלול, בין היתר, את שיטת החישוב שנבחרה,

ואם לא היתה זו שיטת היוון תזרים המזומנים, עליה לכלול הסבר מדוע נבחרה שיטה שונה ...
אמנם לתקנות אלה, אשר הותקנו בשנת 2006, אין תחולה במקרה הנוכחי, אך הן משקפות את הגישה כי שיטת DCF היא הבחירה הראשונה בכל הנוגע להערכת חברות".

פרשת עצמון, שם בסעי' 61.

וראה גם -

"בהתחשב בתכליותיו של סעד ההערכה, כפי שהובאו לעיל, שיטה זו לטעמי היא ראויה מבין השיטות." (שם בסעי' 58)

ראה גם -

"סבור אני כי הצדק עם המערער והערכת שווייה של החברה ראוי שתבצע על פי שיטת DCF, אשר היא השיטה המקובלת על קהיליית המימון להערכת חברות...
לפיכך, על פי שיטת DCF, ערכה של החברה מוערך הן על פי תזרים המזומנים המהוון של נכסיה הנוכחיים והן על פי תזרים המזומנים המהוון, שהיו מייצרות הזדמנויות ההשקעה שלה." (שם בסעי' 57)

וכן -

"גם על פי הדין בדלור, שיטת DCF היא השיטה החשבונאית על פיה מבוצע רובן של הערכות השווי." (שם בסעי' 60)

4.3.4 המבקשים יטענו כי עיון בהצעת הרכש מגלה, כי המציעות לא הציעו את הצעת הרכש בהתאם לשווי שהיה נקבע למניות המוצעות, בהתאם לשיטת ה- DCF. ראה בענין זה גם בעמ' 5 לחוות דעת המומחה.

4.4 הטעיית ציבור הניצעים וביצוע הצעת הרכש בחוסר תום לב, בחוסר הגינות ותוך מניעת מידע מהותי מציבור הניצעים

4.4.1 המבקשים יטענו כי בהציען את הצעת הרכש, במחיר בו היא הוצעה, ניצלו המציעות עד תום את נחיתותם האינפורמטיבית של חברי הקבוצה הייצוגית, הניצעים בהצעת הרכש, שהינם כאמור בעלי מניות המיעוט בחברה.

4.4.2 המבקשים יוסיפו ויטענו כי המציעות, בהיותן בעלות השליטה בחברה, מכירות טוב יותר מכל גורם אחר, את החברה, היקף ומהות עסקיה, וכנובע מכך - את שווייה האמיתי.

4.4.3 מנגד, אין ספק כי ציבור חברי הקבוצה הייצוגית, הינו ציבור לא מאורגן, לא מאוגד, לא מיוצג, שאינו מקיים תקשורת בין חבריו, שאף אינם מודעים לזהות יתר חברי הקבוצה. ציבור זה מצוי בנחיתות אינפורמטיבית מובהקת, אשר מונעת ממנו לדעת אל-נכון את השווי האמיתי של החברה ושל המניות.

4.4.4 לאור זאת, ברור כי העובדה שהמציעות נמנעו מלהציע את הצעת הרכש במחיר אשר ישקף את שווי החברה לפי שיטת ה- DCF, מעידה כאלף עדים על חוסר תום הלב העומדת ביסוד הצעת הרכש, תוך שימוש ביתרון המידע שבידי המציעות.

- 4.4.5 זאת ועוד, המציעות, בעלות השליטה בחברה, דאגו לאורך שנים רבות, למשוך דמי ניהול נדיבים מקופת החברה, באופן שהיטיב עימן (בלבד); ומנגד, נמנעו המציעות/בעלות השליטה באורח שיטתי, עקבי ומכוון, מחלוקת דיבידנד לכלל בעלי המניות בחברה, קרי - חברי הקבוצה.
- 4.4.6 בדרך זו של מניעת דיבידנדים מציבור בעלי המניות בחברה, גרמו המציעות להידרדרות של ערך מניית החברה בבורסה, באופן עקבי ובמשך שנים. באופן דומה הן אף גרמו בדרך זו לכך שלא היתה כל סחירות במניית החברה בבורסה, וכך נדחקה המניה לרשימת המניות דלות-הסחירות בבורסה.
- 4.4.7 פעולות ומעשים אלו מצד המציעות הם שגרמו לכך שהשער בו נסחרה מניית החברה בבורסה, במהלך כל השנים האחרונות, היה שער נמוך בצורה משמעותית מהשער הנכון והאמיתי של אותן מניות, כמשתקף על פי שווי החברה, היקף נכסיה ועסקיה, וכמפורט בחוות דעת המומחה.
- 4.4.8 **בעשותם כאמור לעיל פעלו המציעות בחוסר תום לב קיצוני ובולט, קיפחו את זכויותיהם של בעלי המניות מהציבור (חברי הקבוצה) ועשו שימוש לרעה בזכות השליטה שלהן בחברה.**
- 4.4.9 בנוסף לכל האמור לעיל, יוזכר גם חוסר תום ליבן של המציעות בעצם הצעתה של הצעת הרוכש הראשונה במחיר נמוך, וזאת במכוון, הכל כמפורט בסעי' 3.4 - 3.1 לעיל.
- 4.4.10 ראוי להזכיר בהקשר זה, את קביעותי העקרוניות של בית המשפט העליון, בימים אלו ממש, באשר לחובת ההגינות ותום הלב החלות על תאגידי בורסאיים ובעלי השליטה בהם, וכך קבע בית המשפט העליון:

"תהא חשיבותה של תכלית גיוס הון לצורך קידום יוזמות כלכליות במשק רבה ככל שתהא, קידומה לא יצלח ללא ציפייתו של המשקיע להפיק תועלת עצמית מהשקעתו בשוק ההון. ציפייה זו להפקת תועלת עצמית מההשקעה מותנית בקיומו של אמון המשקיע במנגנוני השוק ובפיקוח עליהם. אמון זה מותנה בקיום בטחון כי השוק מתנהל ביושר ובהגינות; שאין המשקיע משמש כלי משחק בידי בעלי הון או "מקורבים" או גורמים מתוחכמים אחרים המאחזים עיניים בתכניות שמצגן החיצוני אינו תואם את תוכן הפנימי. הנורמות שנקבעו בדיני ניירות ערך נועדו ליצור מערכת כללי התנהגות בשוק ההון אשר יבטיחו הגינות ושקיפות מלאים בהצעת ניירות ערך לציבור ובמסחר בהם. כללים אלה נועדו להבטיח את טוהר המידות בשוק ההון, שרק בשמירתו מובטח אמון המשקיע בשוק זה, ונכונותו להשקיע בו. בלא אמון המשקיע, אין סיכוי לשוק הון להתפתח ולהגשים את יעדיו"

רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ ואח' (פורסם בנבו, עמ' 35 לפסק הדין).

5. הגדרת ה"קבוצה" הייצוגית

- 5.1 הצעת הרכש הופנתה, כאמור, לבעלי 657,827 מניות של החברה, שהיוו כ-16.49% מהון המניות המונפק של החברה. אלו הם הניצעים בהצעת הרכש, והם גם חברי הקבוצה הייצוגית בתיק זה.
- 5.2 ענין לנו, אם כן, בקבוצת תובעים פוטנציאלית הכוללת מאות או אף אלפי אנשים.
- 5.3 מדובר בציבור גדול, אשר יש קושי בזיהוי ואיתור פרטני של כל אחד מחבריו. לאור זאת ברור כי האמצעי הדיוני של תובענה ייצוגית הינו הדרך הנכונה והמתאימה לבירור תביעה בשם ציבור כה גדול של תובעים.
- 5.4 בהתאם לכך, יתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את ה"קבוצה" התובעת בתובענה זו כדלקמן:
"כל הניצעים בהצעת הרכש שפרסמו המציעות בחודש דצמבר 2009 למניות החברה, משמע – כל מי שהחזיק במניות של החברה, למעט המציעות, במועד פרסום הצעת הרכש".

6. הנזק למבקש ול"קבוצה"

- 6.1 המבקשים יטענו כי הנזק שנגרם למבקשים ולכל ה"קבוצה" הינו הפרש בין מחיר מניות החברה על פי הצעת הרכש ובין מחיר המניות לפי ה"שווי ההוגן" שלהם בהתאם לשיטת ה-DCF, כמפורט בחוות הדעת המומחה, נספח ה לעיל.
- 6.2 כפי שפורט בהרחבה בסעיף 4.3 לעיל, קבעה והנחתה הלכת עצמון אשר יצאה מבית המשפט העליון, כי השיטה הנכונה והראויה להערכת שוויה של חברה, לענין סעד ההערכה לפי חוק החברות, הינה שיטת ה-DCF, כהגדרתה שם.
- 6.3 בהתאם לכך, יעמידו המבקשים את עתירתם בתיק זה לקווים המנחים שהותוו בהלכת עצמון, קרי- שווי חברה בהתאם לשיטת ה-DCF.
- 6.4 מאחר והמחיר אותו מציין המומחה בחוות הדעת כמחיר נכון למניה על פי שיטת ה-DCF, הינו 51.5 ש"ח למניה, הרי שההפרש לכל מניה, בין הצעת הרכש לשווי ההוגן הינו - 25.5 ש"ח לכל מניה.
- 6.5 משמע הנזק האישי של המבקשים (שבידיהם היו, כאמור, 1,001 מניות של החברה), מסתכם ב- 25,525.5 ש"ח.
- 6.6 הנזק המצרפי של כל ה"קבוצה" (הכוללת, כאמור, בעלי 657,827 מניות של החברה) מסתכם בסך של 16,774,588 ש"ח.

השיקולים המחייבים הכרה בתובענה כתובענה ייצוגית

מאפייני התובענה, כפי שיפורט להלן, מעידים על התאמתה להידון כתובענה ייצוגית:

- 7.1 גודלה של הקבוצה מצדיק ניהול התובענה כתובענה ייצוגית**
- 7.1.1 חברי הקבוצה הינם, כאמור, בעלי 657,827 מניות של החברה.
- 7.1.2 מאחר ומדובר בחברה ציבורית, בה רישום המניות אינו על שמו של כל אחד מבעלי המניות, אלא באמצעות חברה לרישומים של אחד הבנקים המסחריים, הרי שאין בידי המבקשים נתונים מדויקים הן באשר למספר המדויק של חברי הקבוצה (שהרי מרבית בעלי המניות אינם מחזיקים במניה בודדת בלבד) ובוודאי ואין בידיהם נתונים באשר לזהות חברי הקבוצה, פרטיהם האישיים, כתובתם, וכדומה.
- 7.1.3 סיבות אלו, לכשעצמן, מצדיקות את ניהול תובענה זו כתובענה ייצוגית.
- 7.1.4 החלופה האחרת והבלתי סבירה בעליל, היא – ניהול מאות או אלפי תובענות נפרדות, אך זהות במהותן. הדבר בוודאי אינו באינטרס של מי מהצדדים בבקשה זו, לרבות - לא של המשיבות, ואף לא של מערכת המשפט בישראל.
- 7.1.5 בהקשר זה ייאמר עוד כי נזקו האישי של כל אחד מחברי ה"קבוצה" קטן יחסית, בעוד שהנזק המצרפי של כלל חברי הקבוצה נאמד בכ- 16.8 מיליוני ש"ח. גם סיבה זו מצדיקה ניהול התובענה כייצוגית.
- 7.1.6 תובענה זו מתאימה להתברר כתובענה ייצוגית, שכן בדרך זו ייחסך זמן שיפוטי יקר ותושג יעילות דיונית רבה, וכך יושגו אחידות בפסיקה ובהכרעות העובדתיות והמשפטיות בפרשה זו.
- 7.2 שאלות משותפות של עובדה ושל משפט, המשותפות לכלל חברי הקבוצה יוכרעו בתובענה הייצוגית**
- 7.2.1 שאלות משותפות, הן משפטיות והן עובדתיות, צפויות להתברר באורח משותף ומרוכז, במסגרת ניהול תובענה זו כתובענה ייצוגית. שאלות אלו משותפות לכל ה"קבוצה", כמו גם למבקשים, מייצגי הקבוצה.
- 7.2.2 המסכת העובדתית, אשר חלה ביחס למבקשים, חלה גם על חברי הקבוצה:
- (1) כל חברי הקבוצה היו במועד פרסום הצעת הרכש, בעלי מניות בחברה, והיו ניצעים באותה הצעה.
- (2) כל חברי הקבוצה ניזוקו וסבלו הפסד כספי כתוצאה מביצוע הצעת הרכש במחיר הנמוך והמקפח שנקבע בה. הפסד או נזק כספי זה הינו דומה במהותו (אף שכל ניצע סבל הפסד ונזק שונה, בהתאם למספר המניות שהחזיק).
- 7.2.3 מספר סוגיות עובדתיות משותפות לכל חברי ה"קבוצה", והן טענות הכרעה במסגרת תובענה זו:
- (1) מהו השווי האמיתי והנכון של מניות החברה, נכון למועד הצעת הרכש ?
- (2) האם מניות החברה הוצעו בהצעת הרכש ב"שווי ההוגן" שלהם ?

- (3) האם שווי המניות בהצעת הרכש תואם את שוויין לפי שיטת ה- DCF ?
- (4) מהו הנזק שנגרם לחברי "הקבוצה".
- 7.2.4 שורה של **סוגיות משפטיות** משותפות לכל חברי ה"קבוצה", וטענות הכרעה בתובענה זו, שהעיקריות שבהן הינן:
- (1) מהי ההגדרה הנכונה של "הקבוצה" ומי אמור להיכלל בה ?
- (2) האם לכל חברי הקבוצה יש עילות תביעה זהות והאם נגרם להם נזק דומה **במהות**, מהפן המשפטי (קרי – נזק דומה מבחינת עילתו, גם אם סכום הנזק שונה בין כל אחד מחברי הקבוצה, בהתאם לגודל אחזקותיו במניות החברה) ?
- (3) האם אכן קופחו בהצעת הרכש זכויות חברי הקבוצה על ידי המציעות, ולחילופין – האם הצעת הרכש היתה במחיר "בלתי-הוגן" ו/או לא-אמיתית של מניות החברה ?
- (4) מהו הנזק שנגרם לחברי הקבוצה ?

7.3 תובענה ייצוגית היא הדרך המתאימה ביותר להכרעה במחלוקת, בנסיבות העניין

- 7.3.1 דיון נפרד בכל הנושאים אשר נסקרו לעיל, במסגרת של תובענות רגילות רבות, יתחוויר כבלתי יעיל בעליל, שכן צפויות להיות מוגשות לבתי המשפט בישראל מספר רב של תובענות נפרדות, באופן שיגרום – שלא לצורך - לחוסר יעילות, לבזבוז זמן שיפוטי יקר, ואף קיים סיכון של פסיקות סותרות של בתי משפט שונים, באותה סוגיה ממש.
- 7.3.2 מבלי לשוב על הדברים שכבר נאמרו לעיל, ברור כי תובענה ייצוגית היא הדרך הראויה, היעילה והנוחה, לכל הצדדים הנוגעים בדבר, לבירור כל השאלות המשפטיות והעובדתיות הכרוכה בתובענה זו.

7.4 למבקשים יש עילת תביעה אישית טובה כנגד המשיבות

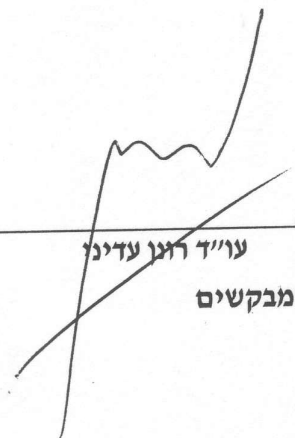

- 7.4.1 למבקשים יש עילת תביעה טובה כנגד המשיבות וזאת מכח אחזקותיהם במניות החברה, לאור היותם ניצעים בהצעת הרכש (שלא נענו להצעה) ולאור העובדה שההצעה נעשתה בשווי נמוך, לא אמיתי ולא הוגן, באורח אשר קיפח את זכויותיהם של המבקשים, כבעלי מניות בחברה.
- 7.4.2 בנוסף, יש למבקשים עילת תביעה כנגד המשיבות, בשל עילת ההטעיה, הסתרת המידע וחוסר תום הלב.

7.5 המבקשים ובא-כוחם הינם מייצגים הולמים וראויים ל"קבוצה"

- 7.5.1 המבקשים טוענים כי הם מגישים את התובענה בתוס לב, מתוך אמונה מלאה בצדקת התובענה.
- 7.5.2 המבקשים יוסיפו ויטענו כי הם ראויים לשמש כמייצג הקבוצה בתובענה הייצוגית, שכן הם בקיאים בנושא התובענה.
- 7.5.3 עוד יוסיפו המבקשים ויטענו כי באי כוחם, עו"ד יעקב כהן ורוגן עדיני הינם פרקליטים מנוסים ביותר: עו"ד יעקב כהן, לשעבר פרקליט מחוז ת"א (אזרחי) ופרקליט מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה), הינו פרקליט מנוסה בתחום הכלכלי בכלל ובניירות ערך בפרט; עו"ד רוגן עדיני, הינו עו"ד בעל ניסיון רב בניהול התדיינויות משפטיות בכלל, ובמיוחד – בתובענות ייצוגיות, והינו בעל מוניטין בתחום דיני ניירות-ערך. לאור זאת ברור כי יש בידי שני באי כוח המבקשים לייצג כאות את אינטרסי כלל הקבוצה.

בקשה זו נתמכת בתצהירו של המבקש מס' 1.

אשר על כן מבוקש כאמור ברישא לבקשה זו.

עו"ד רוגן עדיני
 עו"ד יעקב כהן
 באי כוח המבקשים

28
 בחודש פברואר 2010